

**LENKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUSITARIMAS
DĖL BENDRADARBIAVIMO KOVOJANT SU ORGANIZUOTU
NUSIKALSTAMUMU BEI KITAIS NUSIKALTIMAIS IR DĖL BENDRŲ
VEIKSMŲ PASIENIO TERITORIJOSE**

Lenkijos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė, toliau – Šalys,

siekdamos plėtoti ir tvirtinti abiejų valstybių draugiškus santykius ir tarpusavio bendradarbiavimą 1994 m. balandžio 26 d. Vilniuje pasirašytos Lietuvos Respublikos ir Lenkijos Respublikos draugiškų santykių ir gero kaimyninio bendradarbiavimo sutarties dvasia;

atsižvelgdamos į tai, kad organizuotas nusikalstamumas kelia grėsmę abiejų valstybių visuomeninei santvarkai ir ekonominei tvarkai, saugumui ir viešajai tvarkai;

įsitikinusios, kad kompetentingų valstybės institucijų bendradarbiavimas turi esminę reikšmę organizuoto nusikalstamumo veiksmingai prevencijai ir kovai su juo;

siekdamos parengti optimalius minėto bendradarbiavimo principus, formas ir būdus;

suvokdamos būtinybę įgyvendinti 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo, sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybių, dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo ir 1990 m. birželio 19 d. Šengene pasirašytos Konvencijos dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo, sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybių, dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo (toliau – Konvencija dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo) nuostatas;

pripažindamos 2000 m. balandžio 4 d. Varšuvoje pasirašytos Lenkijos Respublikos Vyriausybės ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės bendradarbiavimo kovojant su organizuotu nusikalstamumu bei kitais sunkiais nusikaltimais sutarties naudą ir siekdamos tęsti bendradarbiavimą atsižvelgiant į abiejų valstybių narystę Europos Sąjungoje;

turėdamos omenyje 1993 m. sausio 26 d. Varšuvoje pasirašytos Lenkijos Respublikos ir Lietuvos Respublikos sutarties dėl teisinės pagalbos ir teisinių santykių civilinėse, šeimos, darbo ir baudžiamosiose bylose nuostatas;

vadovaudamosi abipusiškumo, lygybės ir abipusės naudos principais;

gerbdamos tarptautinę teisę ir savo valstybių nacionalinę teisę,

susitarė:

I skyrius

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Bendradarbiavimo sritys

1. Šalys, remdamosi šio Susitarimo ir savo valstybių nacionalinės teisės aktais, įsipareigoja stiprinti atitinkamų visuomenės saugumą ir viešąją tvarką užtikrinančių institucijų, toliau vadinamų kompetentingomis institucijomis, bendradarbiavimą kovojant su organizuotu nusikalstamumu bei kitais nusikaltimais ir veikiant kartu abiejų valstybių pasienio teritorijose.

2. Šalys bendradarbiauja, ypač kovojant su nusikaltimais:

- 1) žmogaus gyvybei ir sveikatai;
- 2) susijusiais su terorizmu;
- 3) neteisėta narkotinių, psichotropinių medžiagų bei jų pirmtakų (toliau – narkotikai) gamyba ir apyvarta;
- 4) neteisėtu valstybės sienos kirtimu ir neteisėtu žmonių gabenimu per valstybės sieną ir kitais nusikaltimais, susijusiais su valstybės sienos pažeidimais;

5) ginklų, šaudmenų, sprogstamųjų, cheminių, biologinių, radioaktyviųjų bei kitokių pavojingų medžiagų, taip pat karinės technikos, dvejopo naudojimo technologijų, paslaugų ir prekių vagystėmis bei neteisėta jų gamyba, apyvarta ir laikymu;

6) prekyba žmonėmis, taip pat neteisėtu žmogaus laisvės atėmimu;

7) nuosavybei, tarp jų transporto priemonių ir kultūros vertybių vagystėmis bei neteisėta apyvarta jomis;

8) pinigų ir kitų mokėjimo priemonių, finansinių dokumentų ir vertybinių popierių, kitų dokumentų klastojimu, taip pat jų leidimu į apyvartą ir naudojimu kaip tikrų;

9) ūkinei veiklai (ekonomikai ir verslo tvarkai), taip pat neteisėtomis finansinėmis operacijomis ir pajamų, gautų iš nusikalstamos veiklos, legalizavimu;

10) susijusiais su korupcija;

11) susijusiais su informacinių sistemų ar tinklų funkcionavimu;

12) aplinkai;

13) pornografinio turinio dalykų gamyba ir platinimu, taip pat vertimu užsiimti prostitucija.

3. Šalys taip pat įsipareigoja bendradarbiauti šiose srityse:

1) asmenų, įtariamų padarius nusikaltimą arba vengiančių atlikti paskirtą bausmę, paieškos;

2) dingusių asmenų paieškos, nenustatytos tapatybės asmenų nustatymo bei palaikų identifikavimo;

3) daiktų, susijusių su įvykdytais nusikaltimais, paieškos;

4) operatyvineje veikloje dalyvaujančių arba Šalių kompetentingoms ar pasienio institucijoms pagalbą teikiančių asmenų apsaugos.

2 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Šalių kompetentingos institucijos bei jų paskirti ekspertai, vykdydami šį Susitarimą, bendradarbiauja tiesiogiai. Šalių kompetentingos institucijos yra:

Lenkijos Respublikoje:

- vidaus reikalų klausimais kompetentingas ministras,
- valstybės finansų klausimais kompetentingas ministras,
- finansinių institucijų klausimais kompetentingas ministras,
- Vidaus saugumo agentūros vadovas,
- vyriausiasis policijos komendantas,
- vyriausiasis Sienos apsaugos tarnybos vadas,
- Finansų informacijos tarnybos generalinis inspektorius;

Lietuvos Respublikoje:

- Vidaus reikalų ministerija,
- Policijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos,
- Valstybės sienos apsaugos tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos,
- Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos,
- Valstybės saugumo departamentas,
- Muitinės departamentas prie Finansų ministerijos,
- Specialiųjų tyrimų tarnyba.

2. Šalių kompetentingos institucijos pagal savo kompetenciją gali keistis ryšių palaikymo pareigūnais, sudaryti šio Susitarimo vykdomuosius susitarimus ir juose detalizuoti bendradarbiavimo sąlygas ir tvarką, taip pat steigti mišrios sudėties kontaktinius punktus bei prireikus rengti konsultacijas.

3 straipsnis

Bendradarbiavimo formos

1. Įgyvendindamos šį Susitarimą, Šalių kompetentingos institucijos:
 - 1) keičiasi informacija apie:
 - a) organizuotas grupes ir nusikalstamus susivienijimus, jų struktūras, būdingus veiklos požymius, taip pat asmenis, priklausančius jiems arba įtariamus esant jų nariais,
 - b) nusikaltimų kurstytojus ir organizatorius,

c) nusikaltimo padarymo laiką, vietą ir būdą bei nusikaltimo ypatingus požymius, nusikaltimo objektą ir atsakomybės pagrindą, taip pat nusikaltimui užkardyti naudotas priemones,

d) rengiamus nusikaltimus;

2) kitos Šalies kompetentingų institucijų prašymu teikia reikalingą informaciją, susijusią su:

a) transporto priemonių, laivų ir orlaivių identifikavimo duomenimis bei kitais dokumentais, jų savininkų, valdytojų ir naudotojų asmens duomenimis, taip pat dokumentais, patvirtinančiais teisę juos vairuoti,

b) asmenų buvimo vieta ir gyvenamąją vietą, buvimo teisiniu statusu ir buvimo teisėtumo kontrole,

c) telekomunikacijos ryšių tinklo naudotojų asmens duomenimis,

d) ginklų esamų ir buvusių savininkų, valdytojų ir naudotojų asmens duomenimis,

e) juridiniais asmenimis, taip pat kitais asmenimis, kurie verčiasi ūkine veikla,

f) galimais įvykiais ir planuojamais veiksmais, ypač pasienio teritorijose;

3) keičiasi:

a) informacija apie daiktus, susijusius su padarytu nusikaltimu, taip pat šių daiktų pavyzdžiais,

b) informacija apie priemones, naudojamas kovai su nusikalstamumu;

4) kitos Šalies kompetentingų institucijų prašymu teikia kitą reikalingą informaciją;

5) kitos Šalies kompetentingų institucijų prašymu imasi atitinkamų veiksmų ir vykdo kartu suderintus veiksmus, įskaitant bendras antiteroristines operacijas, taip pat deleguoja atstovus į bendras (jungtines) grupes;

6) kitos Šalies kompetentingų institucijų prašymu bendradarbiauja atliekant reikalingas ekspertizes;

7) planuoja ir vykdo bendras nusikaltimų prevencijos programas.

2. Šiame Susitarime numatytam bendradarbiavimui vykdyti Šalių kompetentingos institucijos gali deleguoti savo pareigūnus pagal jų kompetenciją, tačiau be vadovavimo įgaliojimų, atlikti užduotis kitos Šalies valstybės teritorijoje.

4 straipsnis

Bendradarbiavimas kovojant su terorizmu

Siekdamos kovoti su terorizmu, Šalių kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie planuojamus ir įvykdytus teroro aktus, juos padariusių asmenų veikimo būdus ir teroristų grupes, taip pat kartu imasi kitų veiksmų, pagrįstų terorizmo prevencijos ir kovos su juo būtinybe.

5 straipsnis

Bendradarbiavimas kovojant su neteisėta narkotikų apyvarta

Siekdamos kovoti su neteisėta narkotikų gamyba ir apyvarta, Šalių kompetentingos institucijos:

- 1) keičiasi informacija apie:
 - a) narkotikų apyvartą,
 - b) narkotikų gamybos ir laikymo būdus ir vietas,
 - c) narkotikų paskirties vietas, gabenimo maršrutus ir būdus;
- 2) teikia viena kitai naujų narkotikų bei kitų nuodingų medžiagų pavyzdžius.

6 straipsnis

Bendradarbiavimas kovojant su neteisėta migracija

Siekdamos kovoti su neteisėtu valstybės sienos kirtimu ir neteisėtu žmonių gabenimu per valstybės sieną, Šalių kompetentingos institucijos keičiasi:

- 1) informacija apie:
 - a) organizatorius ir kitus asmenis, dalyvaujančius padarant tokio pobūdžio nusikaltimus,
 - b) organizuotų grupių ir nusikalstamų susivienijimų, dalyvaujančių organizuojant neteisėtą migraciją, veiklą, sudėti, veiklos metodus ir formas,

- c) naudojamas gabenimo priemonės ir neteisėtos migracijos maršrutus,
 - d) padirbtų ar suklastotų arba apgaulės būdu gautų dokumentų, suteikiančių teisę kirsti valstybės sieną, gamybą ar naudojimą,
 - e) neteisėtos migracijos mastą;
- 2) migracijos reiškinių kontrolės, nacionalinės teisės normų, reglamentuojančių užsieniečių atvykimą ir buvimą, taikymo patirtimi;
- 3) dokumentų, leidžiančių kirsti valstybės sieną, vizų, jų simbolių ir tuose dokumentuose dedamų spaudų pavyzdžiais.

7 straipsnis

Bendradarbiavimas kovojant su neteisėta ginklų, pavojingų medžiagų ir dvejopo naudojimo prekių gamyba ir apyvarta

Siekdamos kovoti su neteisėta ginklų, šaudmenų, sprogstamųjų, cheminių, biologinių, radioaktyviųjų bei kitų pavojingų medžiagų, taip pat karinės technikos, dvejopo naudojimo technologijų, paslaugų ir prekių gamyba, apyvarta, vagystėmis ir laikymu, Šalių kompetentingos institucijos keičiasi informacija, reikalinga tokio pobūdžio nusikaltimų prevencijai ir kovai su jais, ypač informacija apie tų nusikaltimų organizatorius, taip pat minėtus daiktus turėti suteikiančių teisę dokumentų pavyzdžiais bei sprogstamųjų ir kitų pavojingų medžiagų pavyzdžiais.

8 straipsnis

Bendradarbiavimas mokslo, technikos ir mokymo srityse

1. Bendradarbiaudamos mokslo, technikos ir mokymo srityse, Šalių kompetentingos institucijos:

- 1) keičiasi:
 - a) patirtimi ir informacija, ypač apie naujas nusikalstamos veiklos formas bei naujus kovos su nusikalstamumu metodus ir priemones,
 - b) kriminalistikos ir kriminologijos tyrimų rezultatais,
 - c) profesine literatūra ir kitais spaudiniais, susijusiais su šiuo Susitarimu;

2) teikia viena kitai specialiąją techninę įrangą bei techninę ir mokslinę pagalbą;

3) organizuoja bendras pratybas ir mokymus.

2. Šalių kompetentingos institucijos, siekdamos kelti kvalifikaciją, keičiasi ekspertais, ypač kriminalistinės technikos ir kovos su nusikaltimais metodų srityje, taip pat siekia gerinti kitos Šalies valstybinės kalbos mokėjimą.

3. Bendradarbiaudamos Šalių kompetentingos institucijos imasi veiksmų, siekiant:

1) įdiegti suderintus telekomunikacijos ryšių įrengimus ir prietaisus;

2) nustatyti atskirus radijo dažnius bendram naudojimui;

3) keistis telekomunikacijos ryšių įranga;

4) įrengti specialias tarptautines ryšių linijas.

4. Šalių kompetentingos institucijos keičiasi su šiuo Susitarimu susijusiais teisės aktais, taip pat jų rengimo ir taikymo patirtimi.

9 straipsnis

Prašymai dėl bendradarbiavimo

1. Šalių kompetentingos ar pasienio institucijos bendradarbiauja prašymų pagrindu. Prašymai pateikiami Šalių kompetentingoms ar pasienio institucijoms pagal jų kompetenciją.

2. Prašymas dėl bendradarbiavimo yra sudaromas raštu ir perduodamas naudojant bet kokias technines priemones. Neatidėliotinais atvejais prašymas gali būti perduotas taip pat ir žodžiu, o po to nedelsiant patvirtintas raštu. Perduodant prašymą techninėmis priemonėmis, nedelsiant taip pat reikia perduoti prašymo originalą.

3. Prašyme dėl bendradarbiavimo turi būti nurodytas prašančios institucijos pavadinimas, prašymo dalykas ir jo pagrindimas. Prie prašymo dėl bendradarbiavimo galima pridėti su jo turiniu susijusius dokumentus.

4. Tuo atveju, kai vienos Šalies kompetentinga ar pasienio institucija, kuriai pateiktas prašymas, negali jo įvykdyti, ji perduoda šį prašymą kitai tos Šalies kompetentingai ar pasienio institucijai, informuodama apie tai prašančią instituciją.

5. Įgyvendindamos šį Susitarimą, Šalių kompetentingos ar pasienio institucijos informaciją gali teikti ir savo iniciatyva.

II skyrius

Specialiosios bendradarbiavimo formos

10 straipsnis

Bendros (jungtinės) grupės

Įgyvendindami šį Susitarimą, Šalių kompetentingų institucijų atstovai gali dalyvauti bendrų (jungtinių) grupių veikloje bei atlikti kitus bendrus veiksmus.

11 straipsnis

Persekiojimas

1. Vadovaudamiesi Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo 41 straipsnio nuostatomis, vienos Šalies policijos ir valstybės sienos apsaugos pareigūnai, vykdantys tos Šalies valstybės teritorijoje asmens persekiojimą dėl nusikaltimo, kuris gali būti pagrindas jo ekstradicijai ar pagrindas išduoti Europos arešto orderį, padarymo, gali jį tęsti kitos Šalies valstybės teritorijoje. Persekiojimas gali būti tęsiamas ir dėl asmens, pabėgusio iš sulaikymo vietos.

2. Šalies, kurios valstybės teritorijoje turi būti tęsiamas persekiojimas, atitinkamos kompetentingos ir pasienio institucijos informuojamos nedelsiant, paprastai dar prieš valstybės sienos kirtimą, apie persekiojamo asmens ir persekiojimą tęsiančių pareigūnų valstybės sienos kirtimo vietą bei laiką, taip pat apie tų pareigūnų turimus ginklus bei technines priemones.

3. Šalies, kurios valstybės teritorijoje persekiojimas yra tęsiamas, kompetentingos ar pasienio institucijos, gavusios pranešimą apie vykdomą persekiojimą, privalo nedelsdamos imtis priemonių persekiojimui perimti.

4. Persekiojimas gali būti tęsiamas ne ilgiau kaip vieną valandą nuo valstybės sienos kirtimo momento ir ne toliau kaip vieną šimtą kilometrų nuo valstybės sienos į kitos Šalies valstybės teritoriją.

5. Persekiojimas gali būti tęsiamas, jeigu įvykdytos šios sąlygos:

1) persekiojimą tęsiantys pareigūnai privalo:

a) laikytis šio Susitarimo nuostatų bei Šalies valstybės, kurios teritorijoje jie veikia, nacionalinės teisės nuostatų ir privalo paklusti tos Šalies kompetentingų institucijų reikalavimams,

b) turėti dokumentus, patvirtinančius, kad jie atlieka tarnybines pareigas, ir juos parodyti kiekvieną kartą, kai Šalies, kurios valstybės teritorijoje tęsiamas persekiojimas, kompetentingų institucijų pareigūnai to reikalauja,

c) vilkėti uniformą, naudoti pažymėtus automobilius, turėti tarnybines ryšio priemones;

2) persekiojamo asmens sulaikymą atlieka Šalies, kurios valstybės teritorijoje persekiojimas tęsimas, kompetentingų institucijų pareigūnai; jei tie pareigūnai negali pakankamai operatyviai įsikišti, persekiojimą tęsiantys pareigūnai turi teisę sustabdyti persekiojamą asmenį, kad jis būtų nedelsiant perduotas Šalies, kurios valstybės teritorijoje persekiojimas tęsiamas, kompetentingų institucijų pareigūnams;

3) persekiojimą tęsiantys pareigūnai neturi teisės įeiti į privačius namus ir neviešąsias vietas bei atlikti kitus, Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo neatitinkančius veiksmus, kuriais gali būti suvaržyta persekiojamo asmens judėjimo laisvė.

6. Persekiojimas nutraukiamas, kai to pareikalauja Šalies, kurios valstybės teritorijoje jis tęsiamas, kompetentingos institucijos, o neatidėliotinais atvejais – pasienio institucijos. Jeigu reikalavimas nutraukti persekiojimą buvo persekiojimą tęsiantiems pareigūnams perduotas žodžiu, Šalies, kurios valstybės teritorijoje persekiojimas buvo tęsiamas, kompetentingos institucijos nedelsdamos perduoda kitos Šalies kompetentingoms institucijoms rašytinį to reikalavimo patvirtinimą.

7. Baigę persekiojimą, pareigūnai, kurie tęsė persekiojimą, raštu pateikia atliktų veiksmų ataskaitą Šalies, kurios valstybės teritorijoje persekiojimas buvo tęsiamas, kompetentingai institucijai.

8. Tos Šalies pareigūnai, kurie tęsė persekiojimą, gavę Šalies, kurios valstybės teritorijoje persekiojimas buvo tęsiamas, kompetentingų institucijų kvietimą, privalo atvykti paaiškinti baigto persekiojimo aplinkybių.

12 straipsnis

Sekimas

1. Vadovaudamiesi Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo 40 straipsnio nuostatomis, vienos Šalies kompetentingų ar pasienio institucijų pareigūnai, vykdantys asmens sekimą tos valstybės teritorijoje dėl nusikaltimo, kuris gali būti pagrindas jo ekstradicijai ar pagrindas išduoti Europos arešto orderį, turi teisę tęsti tą sekimą kitos Šalies valstybės teritorijoje, gavę tos kitos Šalies kompetentingos institucijos leidimą. Leidimas dėl sekimo gali būti suteiktas, jei yra gautas prašančios Šalies kompetentingos institucijos prašymas, ir gali priklausyti nuo tam tikrų sąlygų įvykdymo.

2. Sekimas tęsiamas veikiant kartu su prašomos Šalies kompetentingų ar pasienio institucijų pareigūnais, o šių reikalavimu – sekimas perduodamas tos Šalies kompetentingų ar pasienio institucijų pareigūnams.

3. Sekti leidžiama tik laikantis šių sąlygų:

1) sekimą tęsiantys pareigūnai privalo laikytis šio Susitarimo ir Šalies valstybės, kurios teritorijoje sekimas tęsiamas, nacionalinės teisės aktų ir privalo paklusti tos Šalies kompetentingų ar pasienio institucijų reikalavimams;

2) šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju sekimą tęsiantys pareigūnai privalo turėti dokumentą, patvirtinantį, jog yra gautas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sutikimas;

3) sekimą tęsiantys pareigūnai privalo turėti tarnybinius pažymėjimus ir tarnybines ryšio priemones;

4) sekimą tęsiantiems pareigūnams draudžiama įeiti į privačius namus ir neviešąsias vietas;

5) sekimą tęsiantys pareigūnai sekamo asmens negali nei sulaikyti, nei suimti.

4. Jeigu dėl ypatingos skubos neįmanoma iš anksto kreiptis dėl leidimo, nurodyto šio straipsnio 1 dalyje, pareigūnai sekimą gali tęsti kitos Šalies valstybės teritorijoje, laikydamiesi šių reikalavimų:

1) sekimas yra vykdomas dėl nusikaltimo, kuris yra nurodytas Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo 40 straipsnio 7 dalyje;

2) apie valstybės sienos kirtimo laiką ir vietą reikia nedelsiant, dar sekimo metu, informuoti Šalies, kurios valstybės teritorijoje sekimas tęsiamas, atitinkamas kompetentingas ir pasienio institucijas;

3) nedelsiant persiųsti prašymą, nurodytą šio straipsnio 1 dalyje, ir pateikti sekimo tęsimą be išankstinio sutikimo pateisinančias priežastis; sekimą reikia nutraukti, kai Šalies, kurios valstybės teritorijoje sekimas tęsiamas, kompetentinga institucija kreipiasi su tokiu reikalavimu arba, jeigu atitinkamas sutikimas nebuvo gautas, praėjus penkioms valandoms po valstybės sienos kirtimo.

5. Baigę sekimą, pareigūnai, kurie tęsė sekimą, pateikia atliktų veiksmų ataskaitą Šalies, kurios valstybės teritorijoje sekimas buvo tęsiamas, kompetentingai institucijai.

6. Šalies kompetentingos institucijos, kurios pareigūnai tęsė sekimą, Šalies, kurios valstybės teritorijoje vyko sekimas, kompetentingų institucijų prašymu teikia pagalbą vėliau vykdant procesinius veiksmus tos kitos Šalies valstybės teritorijoje.

13 straipsnis

Slaptieji tyrimai

1. Vienos Šalies kompetentingos institucijos kitos Šalies kompetentingų institucijų prašymu suteikia pagalbą prašančiosios Šalies pareigūnams vykdyti prašomos Šalies valstybės teritorijoje slaptus tyrimus dėl nusikaltimų, kurie gali būti pagrindas ekstradicijai arba pagrindas išduoti Europos arešto orderį. Šie tyrimai atliekami tik gavus Šalies, kurios valstybės teritorijoje bus atliekami veiksmai, kompetentingos institucijos leidimą. Toks leidimas gali priklausyti nuo tam tikrų sąlygų įvykdymo. Tyrimą atliekantys pareigūnai gali naudotis kito asmens tapatybe. Nurodyti tikrąją tokio pareigūno tapatybę nereikalaujama.

2. Veiksmai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, vykdomi remiantis juose dalyvaujančių Šalių kompetentingų institucijų griežto veiksmų koordinavimo principais. Tiems veiksams vadovauja Šalies, kurios valstybės teritorijoje jie vykdomi, pareigūnas ir tai yra atskiri ribotos trukmės veiksmai. Prašomos Šalies kompetentingų institucijų reikalavimu prašančios Šalies pareigūnai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, privalo nutraukti tuos veiksmus.

3. Leidimas atlikti veiksmus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, suteikiamas ir sąlygos, kuriomis jie turi vykti, nustatomos pagal Šalies valstybės, kurios teritorijoje tie veiksmai turi būti vykdomi, nacionalinę teisę.

4. Jeigu dėl ypatingos skubos neįmanoma kreiptis dėl leidimo, nurodyto šio straipsnio 1 dalyje, išimties tvarka pradėtus veiksmus tęsti kitos Šalies valstybės teritorijoje leidžiama, kai:

1) yra pavojus, kad bus atskleista pareigūno, nurodyto šio straipsnio 1 dalyje, tapatybė;

2) šie veiksmai apsiriboja pareigūno, nurodyto šio straipsnio 1 dalyje, pakeistos tapatybės apsauga.

5. Atliekant kitos Šalies valstybės teritorijoje veiksmus, remiantis šio straipsnio 4 dalimi, reikia apie tai nedelsiant, bet ne vėliau kaip per dvidešimt keturias valandas nuo valstybės sienos kirtimo, informuoti tos Šalies kompetentingą instituciją ir nedelsiant pateikti prašymą, kuriame nurodytas pagrindas, kodėl imtasi veiksmų be išankstinio sutikimo. Atitinkamai taikoma šio straipsnio 2 dalies 3 sakinio nuostata.

6. Šio straipsnio 1–4 dalių nuostatos taikomos atitinkamai, jeigu prašymą pateikia Šalies, kurios valstybės teritorijoje turi būti vykdomi veiksmai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, kompetentinga institucija.

7. Pareigūno, nurodyto 1 dalyje, tapatybė saugoma ir jam atlikus savo veiksmus.

14 straipsnis

Kontroliuojamieji gabenimai

1. Vienos Šalies kompetentingos institucijos gali kreiptis su prašymu į kitos Šalies kompetentingas institucijas dėl kontroliuojamųjų gabenimų, susijusių su nusikaltimu, kuris gali būti pagrindas ekstradicijai arba pagrindas išduoti Europos arešto orderį. Prašomos Šalies kompetentinga institucija gali atsisakyti išduoti leidimą arba apriboti kontroliuojamuosius gabenimus, jei tai sukeltų pavojų juose dalyvaujantiems asmenims, gyventojams ar aplinkai.

2. Siekiant, kad gabenimų kontrolė nenutrūktų, prašomos Šalies kompetentingos institucijos perima gabenimų kontrolę valstybės sienos kirtimo metu arba kitoje suderintoje vietoje. Prašomos Šalies kompetentingos institucijos tolesnę nenutrūkstamą kontroliuojamųjų gabenimų kontrolę užtikrina taip, kad nuolat būtų galimybė juos perimti ir sulaikyti organizatorius ir kitus asmenis, dalyvaujančius darant tokio pobūdžio nusikaltimus. Prireikus Šalių kompetentingos institucijos gali sutarti,

kad tokią kontrolę vykdytų abiejų Šalių kompetentingų institucijų pareigūnai. Tokiu atveju prašančios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai privalo laikytis prašomos Šalies valstybės nacionalinės teisės aktų ir jos pareigūnų reikalavimų.

III skyrius

Bendri veiksmai pasienio teritorijose

15 straipsnis

Pasienio teritorijos

Šiame Susitarime pasienio teritorijos – tai teritorijos, kuriose pagal kompetenciją veikia šio Susitarimo 16 straipsnio 1 dalyje nurodytos pasienio institucijos.

16 straipsnis

Pasienio institucijos

1. Pasienio institucijos yra:

Lenkijos Respublikoje:

– policijos institucija – vaivadijos policijos komendantas Balstogėje (Białystok),

– sienos apsaugos institucija – Sienos apsaugos Palenkės rinktinės komendantas Balstogėje (Białystok);

Lietuvos Respublikoje:

– policijos institucijos:

Alytaus apskrities policijos komisariatas,

Marijampolės apskrities policijos komisariatas,

– valstybės sienos apsaugos tarnybos institucija – Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos Lazdijų rinktinė.

2. Siekdamas užtikrinti šiame Susitarime numatyto bendradarbiavimo veiksmingumą, pasienio institucijos pagal savo kompetenciją prireikus gali susisiekti tiesiogiai.

17 straipsnis

Bendras tarnybinių pareigų vykdymas

1. Vienos Šalies pasienio institucijos gali pagal savo kompetenciją skirti joms pavaldžius pareigūnus bendrai vykdyti tarnybines pareigas su kitos Šalies pasienio institucijoms pavaldžiais pareigūnais pasienio teritorijose, vadovaujantis Šalies valstybės, kurios teritorijoje atliekama tarnyba, nacionalinės teisės aktų reikalavimais.

2. Bendras tarnybinių pareigų vykdymas – tai bendras patruliavimas ir tarnyba mišrios sudėties kontaktiniuose punktuose. Šalių kompetentingos institucijos gali susitarti ir dėl kitų bendro tarnybinių pareigų vykdymo formų.

18 straipsnis

Bendras patruliavimas

1. Šalių pasienio institucijos apibrėžtos trukmės laikotarpiui ir konkrečioms užduotims vykdyti gali sudaryti bendrą patrulį, kurį sudaro mažiausiai po vieną kiekvienos Šalies pareigūną.

2. Bendrai patruliuojantys pareigūnai yra pavaldūs tos Šalies, kurios valstybės teritorijoje patruliuojama, pasienio institucijos pareigūnui.

19 straipsnis

Mišrios sudėties kontaktiniai punktai

1. Pasienio teritorijose gali būti įkurti nuolatiniai, o prireikus – apibrėžtos trukmės laikotarpiui – mišrios sudėties kontaktiniai punktai ryšiams tarp Šalių kompetentingų ir pasienio institucijų palaikyti.

2. Pareigūnai, atliekantys tarnybą mišrios sudėties kontaktiniuose punktuose, yra pavaldūs savo vadovybei ir neturi teisės savarankiškai vadovauti operatyviniams veiksams ir juos vykdyti.

3. Kiekviena Šalis padengia savo pareigūnų tarnybos mišrios sudėties kontaktiniuose punktuose išlaidas. Likusios išlaidos skirstomos proporcingai, nebent Šalių kompetentingos institucijos nutaria kitaip.

IV skyrius

Kitos nuostatos

20 straipsnis

Įgaliojimai

1. Vienos Šalies kompetentingų ir pasienio institucijų pareigūnai, atliekantys tarnybą kitos Šalies valstybės teritorijoje, vykdydami užduotis, susijusias su šio Susitarimo įgyvendinimu, yra prilyginami tos kitos Šalies pareigūnams, jei jų atžvilgiu padarytos nusikalstamos veikos arba jei jie patys padaro nusikalstamas veikas.

2. Vienos Šalies kompetentingų ir pasienio institucijų pareigūnai, atliekantys tarnybą kitos Šalies valstybės teritorijoje, vykdydami užduotis, susijusias su šio Susitarimo įgyvendinimu, turi teisę vilkėti tarnybinę uniformą arba turėti matomus oficialius ženklus, naudotis tarnybinėmis ryšio priemonėmis, techninio stebėjimo įranga, tarnybiniais automobiliais ir plaukiojimo priemonėmis bei kitomis techninėmis

priemonėmis. Jie taip pat gali turėti tarnybinį ginklą, kurį leidžiama panaudoti tik neteisėtam ir tiesioginiam pasikėsitimui į jų arba kito asmens gyvybę ar sveikatą atremti, bei kitas, suprantant pagal Lenkijos Respublikos nacionalinę teisę – tiesioginės prievartos priemonės, pagal Lietuvos Respublikos nacionalinę teisę – specialiąsias priemones, kurias jie gali naudoti, remdamiesi Šalies valstybės, kurios teritorijoje jie atlieka tarnybą, nacionaline teise. Šalių kompetentingos institucijos informuoja viena kitą apie leidžiamas naudoti tarnybinio ginklo rūšis ir kitas tiesioginės prievartos priemones (specialiąsias priemones).

3. Vienos Šalies kompetentingų ir pasienio institucijų pareigūnai, atliekantys tarnybą kitos Šalies valstybės teritorijoje, vykdydami šio Susitarimo 11, 12 ir 18 straipsniuose minimas užduotis, turi teisę su tarnybiniu pažymėjimu kirsti valstybės sieną bet kurioje vietoje.

4. Vienos Šalies kompetentingų ir pasienio institucijų pareigūnai, atliekantys tarnybą kitos Šalies valstybės teritorijoje, vykdydami užduotis, susijusias su šio Susitarimo įgyvendinimu, gavę sutikimą: Lenkijos Respublikoje – Sienos apsaugos Palenkės rinktinės komendanto Balstogėje (Białystok), o Lietuvos Respublikoje – Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos Lazdijų rinktinės, gali naudotis orlaiviais pagal tos kitos Šalies kompetentingoms institucijoms taikomą tvarką, nustatytą valstybės, virš kurios teritorijos orlaiviai bus panaudoti, nacionalinės teisės aktuose.

21 straipsnis

Atsisakymas bendradarbiauti

Jeigu vienos Šalies kompetentinga institucija nusprendžia, kad bendradarbiavimo, nurodyto šiame Susitarime, vykdymas galėtų pažeisti jos valstybės suverenumą, keltų pavojų jos saugumui ar kitiems esminiams interesams arba pažeistų jos teisėtumą, ji gali iš dalies arba visiškai atsisakyti jį vykdyti arba pagrįsti jo vykdymą tam tikrų reikalavimų įvykdymu.

22 straipsnis

Įslaptintos informacijos apsauga

1. Šalių kompetentingos ir pasienio institucijos užtikrina vienos kitai pagal šį Susitarimą teikiamos įslaptintos informacijos apsaugą. Pateiktai įslaptintai informacijai turi būti suteikta ne žemesnė, negu tai nustatyta Šalies, kurios kompetentingos ar pasienio institucijos perduoda informaciją, valstybės nacionalinės teisės aktuose, slaptumo žyma.

2. Visa tokio pobūdžio informacija arba techninė įranga, vienos Šalies kompetentingos ar pasienio institucijos perduota kitos Šalies kompetentingai ar pasienio institucijai, kitoms institucijoms nei Šalių kompetentingos ar pasienio institucijos bei trečiųjų valstybių subjektams gali būti suteikiama tik prieš tai gavus teikiančiosios kompetentingos ar pasienio institucijos sutikimą raštu.

3. Tuo atveju, kai vienos Šalies kompetentingos ar pasienio institucijos perduota įslaptinta informacija gali būti atskleista arba atskleidžiama, kitos Šalies kompetentinga ar pasienio institucija nedelsdama apie tai praneša informaciją teikiančiai kompetentingai ar pasienio institucijai, informuoja apie įvykio aplinkybes ir jo padarinius bei apie veiksmus, kurių imtasi siekiant, kad ateityje būtų išvengta tokio pobūdžio įvykių.

23 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

1. Šalių kompetentingos ir pasienio institucijos užtikrina pagal šį Susitarimą vienos kitai perduodamų asmens duomenų apsaugą, remdamosi Europos Tarybos Konvencija dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu (ETS Nr. 108), sudaryta Strasbūre 1981 m. sausio 28 d., Konvencijos dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu Papildomu protokolu dėl priežiūros institucijų ir valstybės sienas kertančių duomenų srautų (ETS Nr. 181),

priimtu Strasbūre 2001 m. lapkričio 8 d., ir 1987 m. rugsėjo 17 d. Europos Tarybos Ministrų Komiteto rekomendacija Nr. R (87) 15 dėl asmens duomenų naudojimo policijos sektoriuje.

2. Šalių kompetentingos ir pasienio institucijos, atsižvelgdamos į šio straipsnio 1 dalies nuostatas, užtikrina pagal šį Susitarimą perduodamų asmens duomenų apsaugą, remdamosi šiais principais:

1) gaunanti institucija gautus asmens duomenis gali panaudoti tik perduodančios institucijos nustatytais tikslais ir sąlygomis;

2) gaunanti institucija informuoja perduodančią instituciją, šiai paprašius, apie perduotų asmens duomenų panaudojimą ir dėl to pasiektus rezultatus;

3) kitoms negu Šalių kompetentingos ar pasienio institucijos institucijoms asmens duomenys gali būti perduodami tik tuo atveju, jeigu perduodanti institucija prieš tai davė rašytinį sutikimą, ir tik šiame Susitarime nurodytais tikslais;

4) perduodanti institucija atsako už perduodamų asmens duomenų teisingumą bei tikrumą ir privalo užtikrinti, kad perduodami asmens duomenys būtų tik tokios apimties, kuri būtina šiame Susitarime numatytiems tikslams pasiekti; jeigu paaiškėja, kad buvo perduoti neteisingi ar nepilni asmens duomenys arba asmens duomenys, kurių perduoti nebuvo galima, perduodanti institucija nedelsdama apie tai informuoja gaunančią instituciją ir ši privalo tuos duomenis pataisyti arba sunaikinti;

5) asmeniui, kurio duomenys perduodami, jo prašymu būtina, remiantis atitinkamos Šalies valstybės nacionaline teise, suteikti informaciją apie tokius duomenis, taip pat apie numatomą jų panaudojimo tikslą; valstybės ir visuomenės saugumo, valstybės finansinių interesų, duomenų subjekto arba kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugos tikslais bei siekiant sustabdyti nusikalstamumą galima atsisakyti suteikti tokią informaciją;

6) perduodanti institucija nustato terminą, kuriam pasibaigus reikia sunaikinti perduotus asmens duomenis; nepaisant to, perduoti asmens duomenys sunaikinami, jeigu jie nebereikalingi tikslams, dėl kurių jie buvo perduoti; perduodanti institucija nedelsiant informuojama apie visus tokio pobūdžio asmens duomenų naikinimo atvejus ir apie jų naikinimo priežastis;

7) perduodančios ir gaunančios institucijos registruoja asmens duomenų perdavimą, gavimą ir naikinimą;

8) asmens duomenis perduodančios ir gaunančios institucijos privalo tinkamai apsaugoti asmens duomenis nuo neteisėto priėjimo prie jų, pakeitimo be perduodančios institucijos sutikimo, atsitiktinio ar neteisėto jų pašalinimo ar sunaikinimo bei neteisėto duomenų paviešinimo.

3. Principai, nurodyti šio straipsnio 2 dalyje, taip pat taikomi vienos Šalies kompetentingų bei pasienio institucijų pareigūnų, dalyvaujančių šiame Susitarime nurodytuose veiksmuose, kitos Šalies valstybės teritorijoje gaunamiems asmens duomenims.

24 straipsnis

Žalos atlyginimas

1. Šalys nereikalauja viena iš kitos kompensacijų dėl prarasto ar sugadinto turto, jeigu žala atsirado kitos Šalies kompetentingų ar pasienio institucijų pareigūnams vykdant užduotis, susijusias su šiuo Susitarimu.

2. Šalys nereikalauja viena iš kitos kompensacijų dėl pareigūno sveikatos sužalojimo arba dėl jo mirties, jeigu tai atsitiko vykdant užduotis, susijusias su šiuo Susitarimu. Kartu nepažeidžiama pareigūno arba, jam mirus, įgaliotų asmenų teisė reikalauti kompensacijos, remiantis Šalių valstybių nacionalinės teisės aktais.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jeigu žala padaryta tyčia arba dėl didelio neatsargumo.

4. Jeigu vykdydamas užduotis, susijusias su šiuo Susitarimu, vienos Šalies kompetentingos ar pasienio institucijos pareigūnas padarė žalą trečiajam asmeniui, šią žalą atlyginti privalo ta Šalis, kurios valstybės teritorijoje ji buvo padaryta, remiantis nuostatomis, kurios būtų taikomos tuo atveju, jei žalą padarytų tos Šalies pareigūnas.

5. Šalis, kurios pareigūnas padarė žalą, nurodytą šio straipsnio 4 dalyje, kitai Šaliai sugrąžina visą kompensacijos sumą, išmokėtą nukentėjusiajam arba asmeniui, įgaliotam gauti kompensaciją po jo mirties.

6. Šio straipsnio 5 dalies nuostatos netaikomos tuo atveju, kai padaręs žalą pareigūnas veikė tiesiogiai vadovaujamas kitos Šalies pareigūno, nebent jis tą žalą padarė tyčia.

7. Šalių kompetentingos ir pasienio institucijos glaudžiai bendradarbiauja, siekdamos palengvinti kompensacijos reikalavimų įgyvendinimą. Be kita ko, jos keičiasi bet kokia turima informacija apie žalą, nurodytą šiame straipsnyje.

V skyrius

Baigiamosios nuostatos

25 straipsnis

Informavimas

1. Šalys diplomatiniais kanalais informuoja viena kitą apie bet kurias institucijų, nurodytų šio Susitarimo 2 straipsnio 1 dalyje, 16 straipsnio 1 dalyje ir 20 straipsnio 4 dalyje, kompetencijos ir pavadinimų pasikeitimus.

2. Įsigaliojus šiam Susitarimui, Šalių kompetentingos institucijos nedelsdamos pasikeičia tarnybinių pažymėjimų pavyzdžiais, taip pat diplomatiniais kanalais perduoda viena kitai savo duomenis, būtinus tarpusavio ryšiams palaikyti.

26 straipsnis

Išlaidos

Šalių kompetentingos ir pasienio institucijos moka savo veiksmų, susijusių su šio Susitarimo įgyvendinimu, išlaidas. Kiekvienu konkrečiu atveju Šalių kompetentingos ir pasienio institucijos gali sutarti dėl kitos išlaidų mokėjimo tvarkos.

27 straipsnis

Bendradarbiavimo kalbos

1. Klausimams, susijusiems su šio Susitarimo įgyvendinimu, spręsti Šalių kompetentingos ir pasienio institucijos vartoja savo valstybines kalbas arba anglų kalbą.
2. Prašymai ir kiti dokumentai, minimi šiame Susitarime, sudaromi teikiančios Šalies valstybine kalba ir siunčiami kartu su vertimu į priimančiosios Šalies valstybinę kalbą arba į anglų kalbą.

28 straipsnis

Ginčų sprendimas

1. Ginčai dėl šio Susitarimo aiškinimo ir taikymo sprendžiami Šalių kompetentingų institucijų tiesioginėmis derybomis arba konsultacijomis pagal jų kompetenciją.
2. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje minimų derybų ar konsultacijų metu sutarimas nepasiekiamas, ginčas sprendžiamas diplomatiniais kanalais ir neperduodamas spręsti jokiai trečiajai šaliai.

29 straipsnis

Ryšys su kitais susitarimais

1. Šis Susitarimas nepažeidžia tarptautinių sutarčių dėl teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose nuostatų bei Šalių teisių ir pareigų, atsirandančių iš kitų daugiašalių ar dvišalių tarptautinių sutarčių.
2. Šio Susitarimo įsigaliojimo dieną netenka galios Lenkijos Respublikos Vyriausybės ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės bendradarbiavimo kovojant su organizuotu nusikalstamumu bei kitais sunkiais nusikaltimais sutartis, pasirašyta 2000 m. balandžio 4 d. Varšuvoje.

3. Vykdomieji susitarimai, sudaryti remiantis 2000 m. balandžio 4 d. sutartimi, nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, galioja šio Susitarimo galiojimo laikotarpiu arba tol, kol jie bus pakeisti vykdomaisiais susitarimais, sudarytais remiantis šiuo Susitarimu.

30 straipsnis Susitarimo galiojimas

1. Šis Susitarimas sudaromas neribotam laikotarpiui ir įsigalioja po trisdešimties dienų nuo paskutinio Šalių pranešimo apie šiam Susitarimui įsigaliojti būtinų vidaus procedūrų įvykdymą gavimo dienos.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos šio Susitarimo 11 straipsniui, kuris įsigalioja nuo pasienio kontrolės prie Šalių valstybių sienos panaikinimo dienos.

3. Kiekviena Šalis šį Susitarimą gali nutraukti pateikdama pranešimą. Tokiu atveju šis Susitarimas netenka galios praėjus šešiams mėnesiams nuo dienos, kai kita Šalis gauna pranešimą apie šio Susitarimo nutraukimą.

Šis Susitarimas pasirašytas...*Vilniuje*... *2006 m. kovo 14* d. dviem egzemplioriais lenkų ir lietuvių kalbomis, abu tekstai yra autentiški.

Lenkijos Respublikos

Vyriausybės vardu

Lietuvos Respublikos

Vyriausybės vardu

